

[Tyrol]

skal ske her i salen, som hr. Ninn-Hansen kom med her.

Glistrup (FP):

I denne mindemættede forårsnat mellem den 4. og 5. maj er det lykkeligt at konstatere, at et enormt stort flertal her i det danske folketing nu kan beslutte sig til at befri slagterierne fra fortsat at skulle ligge stille, og at de 15.000 arbejdspladser for vore slagteriarbejdere nu i løbet af nogle få dage kan komme i gang igen. Ikke mindst af hensyn til slagteriarbejderne selv og deres familier er det selvfølgelig lykkeligt og godt, at de nu kan komme ind i en normal arbejdsrytme med en normal arbejdsindtjening; så der er absolut grund til at være jublende glad og tilfreds med det udfald, som behandlingen af denne sag har fået.

Men der er jo unægtelig en mørk sky i horisonten. Nok vil det arbejde med at få genåbnet slagteriernes produktion, som nu i de kommende dage går i gang, kunne se ud til at være det rigtige fremskridt i den givne situation. Men på fredag får vi en meddelelse om, hvorvidt en lille flaskehalsgruppe, men en i slagteriernes virke ganske nødvendig gruppe, nemlig veterinærkontrollen, dyrlægerne, derefter undlader at møde på deres arbejde fra mandag morgen den 11. ds. Det er jo aldeles meningsløst og urimeligt, at folketinget, samtidig med at man løser problemerne for de 15.000, ikke når til en eller anden afklaring vedrørende de 200 mennesker, men bare som strudsen stikker hovedet i busken. For uanset hvordan udfaldet så end bliver på fredag, må vi se i øjnene, at der er mange slagterier, som af hensyn til denne nok så komplicerede mekanisme, som det er at sætte produktionen i gang, viger tilbage og siger: ja men lad os nu først se, hvad der sker ved denne afstemning på fredag. Man må huske, at reelt har slagterierne nu ligget stille i tre uger, nemlig siden tirsdag og onsdag før påske, hvor man netop nedtrappede af hensyn til den konflikt, der skulle udbrøde onsdag den 22. april efter påske. Det er ikke sådan lige at få sat dette i gang og så skulle til at rydde op igen og forberede, at det hele stopper. Vi må nemlig se i øjnene, at en dyrlægekonflikt vil stoppe slagterierne. Jeg ved godt, at der rundt omkring i landet er slagteriledere, der fabler om, at man måske kan få

praktiserende dyrlæger, som ikke er omfattet af Akademikernes Centralorganisations overenskomster, til mere eller mindre at gøre noget arbejde rundt omkring på slagterierne. For det første har vi nu engang ikke nogen som helst erfaring for, hvordan en dyrlægekonflikt virker, om de praktiserende dyrlæger vil påtage sig såkaldt konfliktramt arbejde, men selv om de vil, er der for det første ikke nok af de praktiserende dyrlæger. For det andet forudsætter veterinærkontrollen, hvis sikkerhed man absolut ikke kan slække på, at man kan komme til at se på svinene på ganske bestemte tidspunkter inden for en bestemt kortere frist på så og så mange minutter efter, at slagtingen er tilendebragt, og inden for i det hele taget de forskellige meget snævre tidsrammer, der gælder. Derfor må vi se i øjnene, at en dyrlægekonflikt totalt vil lamme slagteriernes virke.

Det er selvfølgelig meget let at være så lyssynet og sige: ja men vi kan nok få folketinget ind lørdag den 9. og søndag den 10. maj og se at få løst disse problemer. Men vi må bare gøre os klart, at så drejer det sig ikke blot om de ca. 200 dyrlæger, men om 150 gange så mange mennesker, nemlig de 30.000 akademikere, som i så fald er ude i konflikt. Det drejer sig ikke bare om dyrlæger. Det drejer sig også om menneskelæger. Det drejer sig om gymnasielærere. Det drejer sig om en lang række folk, som betragtes som værende mere eller mindre centralt placeret inden for det danske samfund, og at tro på, at folketinget kan tilbagegive slagterierne den fornødne tillid og tryghed inden for en så kaotisk situation, hvor dyrlægerne jo kun er som en dråbe i havet, er faktisk ret naivt.

Derfor må jeg indrømme, at jeg forfærdes over de formelle begrundelser, hvormed de foregående ordførere har afvist fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 1 i betænkningen under hensyntagen til et eller andet med en hellig og ukrænkelig afstemningsprocedure, som man ikke måtte bryde ind i, og andre begrebsformelle konstruktioner, der overhovedet ikke kan tælle over for det, der er de virkelige realiteter, det, der fænger som realiteter, nemlig at nu skal slagterierne med deres meget samfundsvigtige opgaver både for vores valutakasse, for vores landbrug, for de øvrige følgerhverv, for de dyr, der ellers martres og pines derude i staldene, se at komme i gang; så kan man ikke henvise til